

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **O. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, za účasti: MOLINO s.r.o., se sídlem Babákova 2151/4, Praha 4, zastoupena Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem se sídlem Revoluční 3, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2010, č. j. 010702/2010/KUSK,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 1. 2010, č. j. 010702/2010/KUSK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 1. 2010, kterým žalovaný zamítl její odvolání proti stavebnímu povolení, vydanému Městským úřadem Černošice, odborem dopravy, č.j.: MEUC-048247/2009-280.11-ŠO ze dne 10. 11. 2009, jímž byla podle § 115 stavebního zákona na základě žádosti Obce Jesenice povolena stavba "Výstavba napojovací komunikace s chodníkem a plochy parkoviště Obecního úřadu" na pozemku parc.č. 103/3, 103/1, 810, 102, 174/2, 823/3 v k.ú. Jesenice u Prahy.

V žalobě žalobkyně uvedla, že v odvolání vedle otázky dosud nedořešeného přístupu na parcelu parc.č. 103/1 a parc.č. 174/2 v kat. území Jesenice u Prahy uplatnila jako odvolací důvod skutečnost, že v napadeném rozhodnutí ze dne 10. 11. 2009 není řešena otázka zachování nerušeného provozu její prodejny umístěné na parcele st. 644 v kat. území Jesenice u Prahy a části parcely parc.č. 174/2 v témže kat. území mající společnou hranici s parcelou parc.č. 103/1 v kat. území Jesenice u Prahy, kterou má v nájmu pro obslužnost předmětné prodejny. V této souvislosti vyslovila oprávněnou obavu, že realizací povolované stavby bude její činnost značně omezena, zejména z důvodů zásobování její prodejny a přístupu zákazníků, kteří pro odvoz nakoupeného zboží využívají nákladovou rampu prodejny a část parcely parc.č. 174/2, protože uvedené stavební povolení neobsahovalo žádné podmínky zajišťující ochranu jejich oprávněných zájmů pro dobu provádění stavby. Žalovaný odvolací orgán se v odůvodnění svého rozhodnutí zabývá pouze tou částí odvolání, dotýkající se dosud nevyřešeného přístupu na parcely 103/1 a 174/2 z veřejné komunikace; pokud jde o ostatní námitky, odkazuje na to, že měly být řešeny již v územním řízení, protože podle ust. § 159 odst. 1 a 3 stavebního zákona odpovídá projektant na podmínky její realizace. Žalovaný při rozhodování o odvolání nepostupoval v souladu s ust. § 89 správního řádu, neboť řádně neposoudil tu část námitek žalobkyně vztahující se k dosud nedořešenému přístupu na parcely parc.č. 103/1 a 174/2, a to s ohledem na stávající právní stav v místě a po dobu provádění povolované stavby. Problematika přístupu z veřejné komunikace do této lokality byla založena sporem s vlastníkem parcel parc.č. 174/1 a 174/4 v kat. území Jesenice u Prahy vzniklým v roce 2003 a přetrvávajícím dosud (tato záležitost je předmětem řízení u tamního soudu pod sp. zn. 9 Ca 6/2009). Žalobkyně dále v odvolání uplatnila skutečnost, že po dobu stavby nebude zajištěn nerušený provoz její prodejny Barvy - Laky na parcele st. 644 a části parcely parc.č. 174/2 tak, aby nebylo omezeno zásobování prodejny a přístup jejich zákazníků při nákupu a odvozu zboží z prodejny. V rozhodnutí stavebního úřadu nebyly stanoveny pro stavebníka žádné podmínky zajišťující ochranu práv žalobkyně na nerušeném provozu jejího podnikání, ačkoliv z povahy věci a navrhovaného řešení bylo zřejmé, že stavební práce mohou zasáhnout jednak do té části pozemku parc.č. 174/2, k němuž má žalobkyně právo nájmu a rovněž tak bezpečnostní opatření na povolované stavbě realizovaná mohou takový následek způsobit. Ustanovení § 115 odst. 1 stavebního zákona uvádí, že stavební úřad ve stavebním povolení stanoví podmínky pro provedení stavby, mezi které zcela nepochybně patří i ochrana práv a právem chráněných zájmů tzv. mezujících sousedů, zejména ochrana práv souvisejících s provozem a užíváním staveb a přilehlých pozemků. Žalobkyně přesvědčena, že tato povinnost je dána zákonem stavebníkovi a správnímu orgánu a nikoliv projektantovi, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. Bylo tedy na žalovaném, aby přezkoumal ty námitky žalobkyně, z nichž je zřejmé, že prováděnou stavbou musí být její činnost omezena nebo zcela vyloučena. Žalobkyně rovněž poukázala na stávající stav v místě, kdy je její činnost omezována činností vlastníka parcel parc.č. 174/1 a 174/4, a to od roku 2003, resp. od září 2009, aniž by ze strany správních orgánů byla k jejím žádostem přijata opatření v souladu s platnými právními předpisy. Zástupce stavebníka oznámil žalobkyni, že v druhé polovině března 2010 dojde k zahájení prací na povolované stavbě a v rámci této činnosti budou realizována opatření jednak k zajištění bezpečnosti práce a dále budou zahájeny zemní práce v důsledku čehož dojde k omezení její činnosti v uvedené prodejně, spočívající v omezení, popř. vyloučení možnosti přístupu k ní. Vzhledem k tomu, že část těchto prací včetně příjezdu a přístupu na staveniště bude realizován po té části pozemku parc.č. 174/2, k níž má žalobkyně právo nájmu, hrozí žalobkyni bezprostředně újma v jejímž

důsledku by musela omezit nebo zastavit svoji podnikatelskou činnost. Proto žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že odvolací námitkou ohledně přístupu na pozemky žalobkyně z pozemku parc.č. 644 se zabýval, navíc má za to, že realizací stavby naopak přibude další přístup k prodejně žalobkyně. K otázce zajištění nerušeného provozu prodejny žalobkyně poukázal na to, že provedení stavby je časově omezeno a provoz prodejny bude omezen pouze po dobu nezbytně nutnou. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 10. 11. 2009 vydal Městský úřad Černošice, odbor dopravy, pod č. j. MEUC-048247/2009-280.11-Šo stavební povolení, kterým obci Jesenice jako stavebníkovi povolil výstavbu napojovací komunikace s chodníkem a plochy parkoviště Obecního úřadu Jesenice u Prahy na pozemku parc.č. 103/3, 103/1, 810, 102, 174/2 a 823/3 v kat. území Jesenice u Prahy. Žalobkyně proti tomuto stavebnímu povolení podala odvolání, v němž jednak namítla, že z obsahu podmínek pro provedení povolované stavby není zřejmé, jak bude zajištěn nerušený provoz její prodejny barev a laků na parcele st. 644, která je součástí pozemku parc.č. 174/2, jež má být dílem dotčena povolovanou stavbou; z tohoto pohledu zůstala ochrana práv žalobkyně zcela opomenuta. Dále žalobkyně namítala, že z projektové dokumentace není zřejmé, zda je povolovaná komunikace dimenzována i pro příjezd velkých nákladních vozidel s přívěsy či návěsy; podle jejího názoru rozměry komunikace a organizace příjezdu a odjezdu takové užívání vylučují.

Žalovaný jako odvolací správní orgán se však s těmito námitkami nevypořádal náležitě. Především uvedl, že všechny námitky žalobkyně, jak jsou uplatňovány v odvolání, mohly být z hlediska navrženého záměru stavby a podmínek jejího využití uplatněny již v rámci územního řízení. V jeho průběhu měl příslušný správní orgán za povinnost projednat s projektantem námitky vznesené účastníky řízení ve věci zpracované projektové dokumentace a týkající se užívání komunikace třetími osobami nad rámec obecného užívání účelové komunikace; pokud odvolatel námitky neuplatnil, nemohly být v územním řízení projednány. Dále se žalovaný vyjádřil k úplnosti a kvalitě projektové dokumentace, jakož i ke stanovení úpravy provozu na této pozemní komunikaci, s tím, že to nepodléhá jeho přezkumu.

Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného o tom, že podmínky a okolnosti užívání projektované pozemní komunikace byly předmětem řízení o umístění stavby. V něm tedy měla žalobkyně uplatnit své připomínky či výhrady vůči prostorovým a kapacitním parametrům zamýšlené stavby, resp. k tomu, zda a jak tato komunikace ovlivní přístup a příjezd k jejímu obchodu na pozemku st. 644. K vyřešení těchto záležitostí je určeno právě územní řízení podle ust. § 79 stavebního zákona a žalobkyně byla ze zákona účastníkem takového řízení. V navazujícím řízení stavebním již nelze námitky tohoto druhu uplatnit, neboť se týkají záležitostí, jež nejsou ve stavebním řízení řešeny. Pokud tedy žalobkyně v odvolání proti stavebnímu povolení uvedla námitku ohledně toho, zda je povolovaná komunikace dimenzována i pro příjezd velkých nákladních vozidel

s přívěsy či návěsy, přičemž podle jejího názoru rozměry komunikace a organizace příjezdu a odjezdu takové užívání vylučují, postupoval žalovaný v souladu se zákonem, jestliže takovou námitku odmítl. V tomto rozsahu tedy není žaloba důvodná.

Jinak je tomu ale ohledně odvolací námitky spočívající v tvrzení, že z obsahu podmínek pro provedení povolené stavby není zřejmé, jak bude zajištěn nerušený provoz její prodejny barev a laků na parcele st. 644, která je součástí pozemku parc.č. 174/2, jež má být dílem dotčena povolenou stavbou, během provádění této stavby. Tuto záležitost nebylo možno řešit v územním řízení, neboť v něm se neřeší, za jakých podmínek a okolností bude probíhat fyzické provádění stavby. To naopak musí být vyřešeno ve stavební povolení, v němž stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby. Z obsahu stavebního povolení vydaného Městským úřadem Černošice je zřejmé, že tento úřad stanovil celkem 16 podmínek pro provedení stavby, avšak žádná z nich neřeší otázky přístupnosti sousedních nemovitostí z veřejné komunikace po dobu provádění stavby. Přitom je zřejmé, že případné omezení či zamezení této přístupnosti se může dotknout práv osob, jež mají k sousedním nemovitostem vlastnická či jiná práva.

S touto námitkou se však žalovaný nijak nevypořádal a nijak nevyložil, zda a jak bude po dobu výstavby zamýšlené komunikace přístupná nemovitost žalobkyně. Tím ovšem žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti, neboť podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Je tedy jeho povinností všechny odvolací námitky vypořádat, tedy vyložit, z jakých důvodů a na základě jakých skutečností je považuje za důvodné nebo nikoliv. Jestliže tuto povinnost žalovaný nesplnil, musel soud tuto žalobní námitku shledat důvodnou, a to bez ohledu na skutečnost, že předmětná stavba již byla dohotovena a dne 26. 10. 2010 byl vydán kolaudační souhlas, jak soud zjistil ze sdělení žalovaného ze dne 26. 8. 2014, jež je založeno v soudním spisu. Jestliže soud podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, pak tyto skutečnosti, nastalé až po podání žaloby, nemohly mít na úvahy soudu a na jeho konečné rozhodnutí vliv.

Soud proto shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobkyně měla ve věci úspěch a soud jí proto podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které spočívají v soudním poplatku ve výši 2000,- Kč, který žalobkyně zaplatila z podané žaloby.

Soud rozhodl ve věci bez jednání za podmínek ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. září 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová